

திராவிட மொழியியல் ஆய்வின் தொலைநோக்குச் சிந்தனையாளர் – பேரா வ.அய்.சுப்பிரமணியம்

அ. சதீஷ்

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

இக்கட்டுரை, திராவிட மொழியியல் ஆய்வின் வளர்ச்சியில் தனித்துவமான பங்களிப்பைச் செய்த பேராசிரியர் வ. அய். சுப்பிரமணியம் (1926–2009)

அவர்களின் அறிவுசார் ஆளுமை, ஆய்வுப் பார்வை மற்றும் நிறுவன உருவாக்கப் பணிகளை மதிப்பிடுகிறது. திராவிட மொழியியல் ஆய்வு எந்தெந்த துறைகளில் விரிவடைய வேண்டும் என்பதைக் குறித்த பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளையின் தொலைநோக்குச் சிந்தனைகளை உள்வாங்கிய வ. அய். சுப்பிரமணியம், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்திய முன்னோடி அறிஞராக இக்கட்டுரை அவரை முன்வைக்கிறது.

கேரளப் பல்கலைக்கழகம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றம், திராவிட மொழியியல் கழகம் மற்றும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் போன்ற நிறுவனங்களில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகள் விவாதிக்கப்படுகின்றன. சொல்லடைவுகள், அகராதிகள், தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், திராவிடக் களஞ்சியங்கள், பழங்குடியினர் ஆய்வுகள் மற்றும் ஒப்பீட்டு மொழியியல் நூல்கள் ஆகியவற்றை உருவாக்கியதன் மூலம் திராவிடவியல் ஆய்விற்கான அடித்தளத்தை அவர் வலுப்படுத்தியதை கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும், சமஸ்கிருதம் மற்றும் திராவிட மொழிகளுக்கிடையிலான பரஸ்பரத் தாக்கங்களை நடுநிலையான அறிவியல் அணுகுமுறையுடன் ஆய்வு செய்து, ரிக் வேதத்தில் காணப்படும் திராவிடச் சொற்கள் வழியாக இந்தியாவின் தொன்மையான பண்பாட்டு வரலாற்றை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியத்தையும் அவர் வலியுறுத்தியதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

ஆய்வாளராக மட்டுமல்லாமல், ஆய்வுகளை முன்னெடுக்கும் நிறுவனங்களை உருவாக்கி அவற்றைச் செயல்பட வைத்த கல்வியியலாளராகவும் வ. அய். சுப்பிரமணியம் விளங்கினார் என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது. அவரது நூற்றாண்டு ஆண்டை முன்னிட்டு, அவர் உருவாக்கிய ஆய்வு மரபுகளையும் நிறுவனங்களையும் புதுப்பித்து, திராவிடவியல் ஆய்வை புதிய தலைமுறையினரிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியத்தை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

குறிச் சொற்கள்: வ.அய். சுப்பிரமணியம், மொழி வரலாறு, திராவிடப் பண்பாடு, ஒப்பீட்டு மொழியியல், திராவிட மொழியியல், உலகத் தமிழாராய்ச்சி, சொல்லடைவு, அகராதியியல்

முன்னுரை

வ.அய்.சுப்பிரமணியம் (1926–2009) அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் முதுகலை (1944–46) முடிக்கும் காலத்தில் பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள்

நாக்பூரில் நடந்த கீழைத்தேயவியல் மாநாட்டின் திராவிடவியல் ஆய்வரங்கின் தலைமையுரையில் திராவிடவியல் ஆய்வில் நிகழ்ந்துள்ள, நிகழவேண்டிய பணிகள் குறித்த விரிவான ஆய்வுரையை வழங்கினார்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்தோ ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தின் அமைப்பிலிருந்து மாறுபட்ட அமைப்புக் கொண்டது திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் ஆய்வுகள் வெளிவரத்தொடங்கின. இவை இந்தியத் துணைக்கண்ட வரலாற்றில் மிகப்பெரும் உரையாடல்களை உருவாக்கின. பெருகிவந்த இவ்வாய்வுகளின் நிறைகுறைகளையும் மதிப்பிடும் ஆய்வாகவும் பேரா.வையாபுரிப்பிள்ளையின் உரை அமைந்திருந்தது. திராவிட மொழிகளில் உள்ள இலக்கண இலக்கியங்களைப் பதிப்பித்தல், சுவடிகளைப் பாதுகாத்து ஆராய்ச்சிப்பதிப்புகள் கொண்டுவருதல், கல்வெட்டுகளை முறையாகப் படியெடுத்து வெளியிடுதல், வரலாற்று இலக்கணம் உருவாக்குதல், சொல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளுதல், வரலாற்றுமுறை அகராதிகள் உருவாக்குதல், காலமுறை அகராதிகள் உருவாக்குதல், இலக்கிய இலக்கண வரலாறு உருவாக்குதல், மூலதிராவிட மொழியை உருவாக்கும் முறையியல்கள், திராவிடப்பழங்குடிகளின் வாய்மொழி வழக்காறுகளை ஆவணப்படுத்துதல், மருத்துவம், சோதிடம், கலைமரபுகள் குறித்து ஆய்வுகளை நிகழ்த்துதல், பிற மொழிகளில் ஊடாடியுள்ள திராவிடச் சொற்களை ஆராய்தல் என விரிவான நிலையில் திராவிடவியலை அணுகவேண்டிய தன்மையை இந்த உரை பட்டியலிட்டது. “மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி எத்துணை விரிவும் பரப்புமுள்ளதென்பதும், எத்துணைத் தகுதியும் பயிற்சியும் உள்ளவர்களால் அது செய்யப்பட வேண்டும் என்பது விளங்கும்” என்று விளக்கப்படுத்தினார்.

1946இல் பேராசிரியர் குறிப்பிட்ட பணிகளில் பெரும்பாலான பணிகளை அப்பொழுது மாணவராக இருந்து தகுதியும் பயிற்சியும் வளர்த்துக்கொண்ட வி.ஐ.சுப்பிரமணியம்

பின்னர் நிறைவேற்றினார் என்பதுடன் இப்பணிகள் யாவும் தொடர்ச்சியாக நிகழவேண்டிய பணிகள் என்பதை உள்வாங்கி அதற்கான நிறுவன அமைப்பையும் உருவாக்கினார்.

பேராசிரியர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேரா.தெ.பொ.மீ.யிடம் பயின்றார். பின்னர் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையிடம் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வெட்டுகளில் மொழிநிலை குறித்த முனைவர் பட்ட ஆய்வை மேற்கொண்டார். பின்னர் ராக்பெல்லர் நிதிநல்கையைப் பெற்று அமெரிக்காவில் மொழியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். 1956இல் இந்தியா திரும்பினார்.

ஏறக்குறைய இதே காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் கல்விநிறுவனங்களின் வழி மொழியியல் முறையான படிப்பாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1954இல் டெக்கான் கல்லூரியிலும் பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் மொழியியல் துறை உருவாக்கப்பட்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையின் தலைவராகப் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீ. நியமிக்கப்பட்டார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிகழ்ந்த மொழியியல் ஆய்வுகளும் சிறப்பாக திராவிட மொழிகள் குறித்த ஆய்வுகளும் தனிக்கவனத்திற்குரியன.

1956தொடங்கி பேராசிரியர் வ.அய். சுப்பிரமணியம் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை தலைவராகச் செயல்படத் தொடங்கினார். மொழிவளர்ச்சிக்கான அடிப்படைப் பணிகளைத் - பழந்தமிழ் நூல்களுக்கான சொல்லடைவுகள் உருவாக்குதல், தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார உரைக்கோவை பதிப்பித்தல் - தொடங்கினார். 1965இல் மொழியியல் துறையை உருவாக்கி அத்துறையில் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார்.

மொழியியல் துறையில் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே 1971இல் திராவிட மொழியியல் கழகத்தை உருவாக்கினார். இக்காலகட்டத்தில் இலக்கிய இலக்கண மொழியியல் ஆய்வுகளில் கூடுதல் கவனம் செலுத்தியதுடன் கிளைமொழி ஆய்வுகளுக்கு முதன்மை அளித்தார். திராவிட மொழியியல் கழகத்தின் வழி தொடங்கப்பட்ட பன்னாட்டு ஆய்விதழ் திராவிடவியல் ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறது. 1977இல் பன்னாட்டு திராவிடவியல் பள்ளியை உருவாக்கினார். பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளாரோடு இணைந்து உருவாக்கிய உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் பொதுச்செயலாளராகவும் தொடர்ந்து பணியாற்றினார். இம்மன்றம் நடத்திய உலகத் தமிழ் மாநாடுகளின் விளைவாகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் தேவை உணரப்பட்டது. 1981இல் தஞ்சையில் தொடங்கப்பட்ட தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பதவியேற்று அப்பல்கலைக்கழகத்தை அறிவார்ந்த தளத்தில் உருவாக்கினார். பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிட்ட பணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பல்கலைக்கழகத்தின் புலங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளதை உணரலாம்.

திராவிட மொழிகளில் தொன்மையும் வளமையும் கொண்ட முதன்மொழியாகிய தமிழை உலகளாவிய அறிஞர்களைக்கொண்டு ஆய்வுகளை நிகழ்த்தவும் ஒப்பீட்டு ஆய்வு முறையை வளப்படுத்தவும் ஆதார நூல்களை உருவாக்கவுமான உயராய்வு நிறுவனமாக வளர்த்தெடுத்தார். திராவிட மொழிகளில் ஒரு மொழிக்கு நிகழவேண்டிய பணிகளுக்கு முன்னுதாரணமாகத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் அப்பொழுது திகழ்ந்தது. பல திராவிட மொழிகள் குறித்தும் ஆராயத் தனியாக திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பன்மொழிச்சூழல் நிலவிய குப்பத்தில் தொடங்கினார்.

திராவிட மொழியியல் கழகத்தின் வழியாக திராவிட மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான முதன்மையான அடிப்படையான நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். திராவிடக் களஞ்சியம் மூன்று தொகுதிகள், திராவிடப் பழங்குடி மக்கள் களஞ்சியம் மூன்று தொகுதிகள், தொல்காப்பிய மூலபாடம், தொல்காப்பியச் சொல்லடைவு ஆகிய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் இந்நிறுவனத்தின் வழி வெளிவந்துள்ளன. இதேபோன்றதொரு பணியைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திலும் தொடர்ந்தார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டிருந்த தமிழ்ப் பேராகராதியை விரிவாக்கம் செய்து வெளியிடும் திட்டப்பணியைத் தொடங்கினார். அக்கனவு நிறைவேற்றவில்லை என்றாலும் பெருஞ்சொல்லகராதி ஐந்து தொகுதிகள் வெளிவந்தன. கலைக்களஞ்சியங்கள் முப்பது தொகுதிகள், சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ்சியம், சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, கலைச்சொல் அகராதிகள் என்று அடிப்படை நூல்கள் வெளிவரக் காரணமாயினர்.

திராவிட மொழிக்குடும்பம் குறித்து நிகழவேண்டிய பணிகள் அக்குடும்பத்தில் ஒரு மொழியாகிய தமிழ் குறித்து நிகழவேண்டிய பணிகள் எனத் திட்டமிட்டுச் செயல்படக்கூடிய தெளிவான பார்வைகொண்ட பேராசிரியராக வ.அய்.சு. திகழ்ந்தார். கேரளத்திலும் ஆந்திரத்திலும் திராவிட என்ற பெயருடன் உயராய்வு நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. தமிழ்நாட்டில் திராவிட ஆய்வுகளுக்கான ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்க இயலாமல் போனது வரலாற்றுச் சோகம்.

நிறுவனங்களை உருவாக்குதல் என்பதும் அதைத் தொடர்ச்சியாகத் திறம்பட செயல்பட வைப்பது என்பதும் மிகவும் சவாலான பணிகள். ஓர் உயராய்வு நிறுவனம் என்பது சிந்தனையால் / தத்துவத்தால் கட்டமைக்கப்படுவது.

கட்டடங்களால் உருவாக்கப்படுவதல்ல. பேராசிரியர் வ. அய். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிறுவனங்களை உருவாக்கி ஆய்வுகளை வளர்த்தெடுத்தார். அத்துடன் தன்னளவில் மிகச்சிறந்த ஆய்வுகளையும் நிகழ்த்தியவர்.

தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் சமஸ்கிருதத்தின் செல்வாக்கு குறித்து விவரித்துப் பேசும் அறிஞர்கள் பலரும் சமஸ்கிருதத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ள திராவிட மொழிகள் குறித்து மவுனம் சாதிப்பதைக் கடுமையாகச் சாடுகிறார். விருப்பு வெறுப்பு அற்று நடுநிலையோடு ஆய்வுகளை நிகழ்த்தினால் மட்டுமே அத்தகைய பணியை உலக அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று வாதிடுகிறார். எனவே சமஸ்கிருதப் பேராசிரியர்களின் ஆய்வுகளையே அடிப்படையாகக் கொண்டு,

- சமஸ்கிருத ஒலிமுறையைத் திராவிட மொழி மாற்றியிருக்கிறது.
- அந்த மொழிக்குப் பல சொற்களைக் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறது.
- சமஸ்கிருத இலக்கண அமைப்பில் சில மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறது.

என்று மூன்று நிலைகளில் ஆதாரத்தோடு விளக்குகிறார். ஏழாம் நூற்றாண்டினரான குமாரிலபட்டர் ஒருவர்தான் சமஸ்கிருதம் திராவிடச் சொற்களைக் கடன்பெற்றதை விளக்குகிறார். பிற எவரும் அதுபற்றிக் குறிப்பிடுவதில்லை. இதற்கான மனத்துணிவு எவருக்கும் இல்லைபோலும் என்பது பேராசிரியரின் கருத்து. சமஸ்கிருதத்தில் திராவிடக் கடன் சொற்கள் இடம் பெற்றிருந்தால் அது பிற்காலத்தைச் சார்ந்தது என்று கருதும் பொதுவான ஆய்வாளர்களின் கருத்தையும் மறுத்து பேராசிரியர்கள் எமனோ, பரோ ஆகியோரின் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் தொன்மையான சமஸ்கிருத இலக்கியமான ரிக் வேதத்தில் இருபதுக்கும்

மேற்பட்ட திராவிடச் சொற்கள் பயின்று வருவதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இதனை மொழிகளுக்குள் நிகழ்ந்த ஊடாட்டமாக மட்டும் பேராசிரியர் கருதவில்லை. பதிலாக ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கு முன்பே இந்தியாவில் ஒரு சிறந்த பண்பாடு தழைத்தோங்கி நிலைத்திருந்தது அப்பண்பாடு திராவிடப்பண்பாடு என்பதை உறுதிப்படுத்தவும் பயன்படுத்தினார். இத்தகைய ஆய்வின் முடிவாக, “ஆரியர்கள் பஞ்சாபில் வந்ததும் ரிக் வேதத்தின் பெரும்பகுதி பாடப்பட்டது என்றால், ஆரியர்கள் முதலில் தொடர்புகொண்ட மக்கள் திராவிடர்கள் என்றாகிறது. ஏனெனில் ரிக் வேதத்தில் திராவிடச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறாயில் பஞ்சாப் தீரத்தில் திராவிடர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்று ஆகிறது. அவர்கள் வழி வந்தவர்களே பலுசிஸ்தான் மலைகளில் வாழும் பிராஹூயி பேசும் மக்கள் என்றும் முடிவாகிறது. அத்துடன் புதையுண்ட ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ நாகரீகம் எவருடைய நாகரீகம் என்று உறுதிப்படுத்துவதற்கும், அந்த முடிவு துணை நிற்கிறது. ஆரியர்கள் வருவதற்கு முன்பு, திராவிடர்கள் பஞ்சாப் பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்ததற்கு மொழி ஆராய்ச்சி சான்று பகர்வதால் அந்தப் புதையுண்ட நாகரீகமும் திராவிட நாகரீகம் என்று துணிய வாய்ப்பு உண்டு.” (1955 ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி அருணகிரி இசைக்கழக ஆண்டு விழா உரை மொழி ஆராய்ச்சியினூடாகப் பண்பாட்டு ஆய்விற்கு நகர்ந்த இன்னும் பல ஆய்வுகளையும் பேராசிரியர் சிரத்தையுடன் நிகழ்த்தியுள்ளார். இந்த உரையாடல்களை மேலும் தொடர வேண்டியது நமது கடமையாகும். அதேபோல பேராசிரியரின் ஆய்வு நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் ஒருங்கே தொகுத்து ஆய்வாளர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய முதன்மையான பணியும் நம்முன் நிற்கிறது.

பேராசிரியர் வ.அய்.சு. அவர்கள் முன்னெடுத்த நிறுவனங்களும் ஆய்வுகளும் அதே தன்மையுடன் தொடர்வதாக நம்மால் மகிழ்ச்சியுடன் கூற இயலவில்லை. இதற்கான வரலாற்றுக் காரணங்களையும் அவர் காலத்திலிருந்தே தொடங்க வேண்டும். தகுதியும் திறமையும் கொண்ட இளைய சமூகத்தை ஆற்றுப்படுத்தத் தயங்கியதன் விளைவா என்பது குறித்தெல்லாம் உரையாடவேண்டியுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் விட முதன்மையான பணி அவர் உருவாக்கிய நிறுவனங்களையும் ஆய்வுகளையும் வளமான நிலையில் மீட்டெடுக்கவேண்டியது ஆகும். அதற்கான அரசியல், சமூகப் பண்பாட்டுச்

சூழல் நம்மிடையே நிலவுகிறதா என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டிய சூழலில் உள்ளோம்.

(இந்த ஆண்டு (2026) - பேராசிரியர் வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் நூற்றாண்டு ஆகும்.)

ஆசிரியர் குறிப்பு :

அ. சதீஷ், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தின் தமிழிலக்கியம் மற்றும் சுவடியியல் புலத்தில் இணைப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றிவருகிறார். சங்க இலக்கிய உரைகள் (2009), நூல்பதிப்பும் நுண் அரசியலும் (2010) ஆகியன இவரது ஆய்வு நூல்கள்.

